UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklēsiastikē Istoria, Eklogai Apo Tōn Istoriōn Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXXV. De Cyrillo Episcopo Alexandriae, & de Alexandro Episcopo Antiochiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Visual Library

Κεφ. λέ.

Περὶ κυρίλλου τοῦ ἐπισκόπου ἀλεξανδρείας, καὶ τοῦ ἀλεξάνδρου ἐπισκόπου ἀντιοχείας.

ΚΑτὰ τοῦτον δὲ τὸν χρόνον, ἀλεξανδρείας μὲν κύριλλος ἐπίσκοπος ἦν, θεοφίλου μὲν ἀδελφιδοῦς, τοῦ δὲ θείου τὴν προεδρείαν λαχών. τῆς δὲ ἱεροσολύμων ἐκκλησίας ἰωάννης εἶχε τὴν προεδρείαν, ἀνὴρ ἀξιάγαστος, κύριλλον διαδεξάμενος, οὗ καὶ πρόσθεν ἐμνήσθημεν. τὴν δὲ ἀντιοχέων ἀλέξανδρος ἐποίμαινε, συμμαχοῦσαν ἔχων τῇ ἀρχιερωσύνῃ τὴν πολιτείαν. ἐν ἀσκητικῇ γὰρ παλαίστρᾳ τὸν πρὸ τῆς ἐπισκοπῆς διατελέσας χρόνον, καὶ γυμνασάμενος ἐπὶ πλεῖστον, ὤφθη γενναῖος ἀγωνιστὴς, καὶ λόγῳ παιδεύων, καὶ βεβαιῶν τῷ βίῳ τὸν λόγον. οὗτος πορφύριον διεδέξατο, ὃς μετὰ φλαβιανὸν τοὺς οἴακας ἐκείνους παραλαβὼν, πολλὰ μνημεῖα φιλανθρωπίας κατέλιπεν. ἐκεῖνος μὲν οὖν, τῇ πυκνότητι διέπρεπε τῶν φρενῶν. ὁ δὲ θεῖος ἀλέξανδρος ἀσκήσει καὶ φιλοσοφίᾳ, καὶ ἀκτήμονι βίῳ, καὶ τῷ ῥεύματι τῆς γλώττης, καὶ μυρίοις ἑτέροις ἐπλεονέκτει χαρίσμασιν. οὗτος καὶ τὴν εὐσταθίου τοῦ μεγάλου συμμορίαν, ἣν πάλαι συναφθῆναι παυλῖνος οὐκ εἴασε, καὶ μετ᾽ ἐκεῖνον εὐάγριος, πειθοῖ καὶ παρακλήσει χρώμενος τῷ λοιπῷ συνήρμοσε σώματι· καὶ ἐσχεδίασεν ἑορτὴν, ἧς παραπλησίαν οὐδεὶς ἐθεάσατο πώποτε. πάντας γὰρ τοὺς ὁμοπίστους παραλαβὼν, καὶ τοὺς ἱερωμένους καὶ τοὺς λοιποὺς, ἀφίκετο πρὸς τὴν ἐκείνων ὁμήγυριν. καὶ παραλαβὼν ψάλλοντας, καὶ μίαν ἁρμονίας ὑμνῳδίαν ὑφήνας, ἀπὸ τῆς πρὸς ἑσπέραν τετραμμένης πυλίδος, μέχρι τοῦ μεγίστου νεὼ, πᾶσαν τὴν ἀγορὰν ἀνθρώπων ἐπλήρωσε, καὶ ποταμὸν ἔδειξε λογικὸν, τὸν παραρρέοντα μιμούμενον ποταμόν. ταῦτα καὶ ὁρῶντες καὶ ἰουδαῖοι καὶ οἱ τὴν ἀρείου λώβην εἰσδεδεγμένοι, καὶ τὸ βραχύτατον τῶν ἑλλήνων λείψανον, ἔστενον καὶ ὠδύροντο, καὶ τοὺς ἄλλους θεώμενοι ποταμοὺς εἰς τὴν τῆς ἐκκλησίας ἐμβάλλοντας θάλασσαν. οὗτος τὴν ἰωάννου τοῦ πάνυ προσηγορίαν πρῶτος τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς διπτύχοις ἐνέταξε.

Cap. XXXV.

De Cyrillo Epiſcopo Alexandriæ & de Alexandro Epiſcopo Antiochiæ.

ERat eo tempore Epiſcopus Alexandriæ Cyrillus, Theophili fratris filius, qui patruo in Epiſcopatu ſucceſſerat. Hieroſolymorum autem Eccleſiæ præſidebat Joannes, vir admiratione dignus, ſucceſſor Cyrilli cujus ſupra meminimus. Antiochenſem vero Eccleſiam regebat Alexander, adjutricem habens ſacerdotii converſationem. Nam cum ante Epiſcopatum vixiſſet in monaſterio, & diutiſſime illic ſeſe exercuiſſet, egregius athleta evaſit; ſermone auditores docens, & ſermonem vitâ confirmans. Hic in Epiſcopatu ſucceſſit Porphyrio, qui poſt Flavianum Eccleſiæ illius præſulatum ſortitus, multa benignitatis monumenta reliquerat. Atque hic quidem, excellenti quadam prudentia præditus fuit. Alexander verò arctioris vitæ inſtituto, ſtudio ſapientiæ, opum contemptu, eloquentia, aliiſqve innumeris dotibus excelluit. Hic Euſtathianos, quos olim Paulinus, & poſt illum Evagrius conjungi reliquis haudquaquam permiſerant, blanda verborum perſuaſione, crebriſque exhortationibus alliciens, Eccleſiæ corpori ſociavit, & feſtivitatem ejuſmodi inſtituit, cujuſmodi nemo unquam vidit mortalium. Collectis enim omnibus, qui eandem cum ipſo doctrinam fidei ſequebantur, tam clericis, quam laicis, ad illorum conventum perrexit. Cumque illos pſallentes aſſumpſiſſet, & unum pſalmodiæ concentum texuiſſet, à portula, quæ ad occidentem Solem obverſa eſt usque ad maximam Eccleſiam, totum forum hominibus complevit, & rationalem quendam fluvium exhibuit, ſimilem ejus, qui civitatem alluit. Quæ cum viderent Judæi, & Ariana labe maculati, & qui ex Gentilibus adhuc ſupererant admodum pauci, gemebant ac lamentabantur, cum alios quoque fluvios in Oceanum Eccleſiæ ferri conſpicerent. Porro hic omnium primus, præſtantiſſimi Joannis nomen Eccleſiaſticis tabulis inſcripſit.